

Środa, 17 grudnia 2014 r.

P8_TA(2014)0102

Odnowa strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie odnowienia strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej (2014/2918(RSP))**

(2016/C 294/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3, 6, 7 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), a także art. 4, 16, 20, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 82, 83, 84, 85, 86, 87 i 88 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 6, 7, 8, 10 ust. 1, art. 11, 12, 21, 47-50, 52 i 53,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 czerwca 2014 r. w sprawie sprawozdania końcowego z realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE w latach 2010-2014 (COM(2014)0365),
- uwzględniając sprawozdanie Europolu z 2014 r. dotyczące sytuacji i tendencji w dziedzinie terroryzmu w UE (sprawozdanie TE-SAT),
- uwzględniając przeprowadzoną przez Europol ocenę zagrożenia przestępczością zorganizowaną w internecie (iOCTA) za 2014 r.,
- uwzględniając przeprowadzoną przez Europol ocenę zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością w UE (SOCTA) za 2013 r.,
- uwzględniając opinię 01/2014 Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie stosowania pojęć konieczności i proporcjonalności oraz ochrony danych w obszarze egzekwowania prawa,
- uwzględniając rezolucję w sprawie zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego spowodowanych przez akty terroryzmu (rezolucja 2178 (2014)), przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 24 września 2014 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie śródkresowej rewizji programu sztokholmskiego⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie realizowanych przez NSA amerykańskich programów nadzoru, organów nadzoru w różnych państwach członkowskich oraz ich wpływu na prawa podstawowe obywateli UE,⁽²⁾
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie stanu praw podstawowych w Unii Europejskiej (2012)⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie drugiego sprawozdania na temat realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE⁽⁴⁾,
- uwzględniając strategię bezpieczeństwa wewnętrznego UE przyjętą przez Radę w dniu 25 lutego 2010 r.,
- uwzględniając pytania do Rady i Komisji na temat odnowienia strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE (O-000089/2014 – B8-0044/2014 i O-000090/2014 – B8-0045/2014),
- uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0276.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0230.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0173.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0384.

Środa, 17 grudnia 2014 r.

- A. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony stworzył podwaliny dla rozwoju polityki bezpieczeństwa UE, wspólnej dla UE i państw członkowskich, która opiera się na zasadzie praworządności, poszanowania praw podstawowych i solidarności oraz podlega kontroli demokratycznej na szczeblu unijnym i krajowym, a równocześnie przestrzega zasady pomocniczości; mając na uwadze, że wejście w życie Traktatu z Lizbony uczyniło Parlament Europejski pełnoprawnym podmiotem w dziedzinie polityki bezpieczeństwa mającym zapewniać kontrolę demokratyczną, upoważniając tym samym Parlament do aktywnego uczestniczenia w określaniu priorytetów w tej dziedzinie oraz do podejmowania wspólnie ze wszystkimi właściwymi podmiotami na szczeblach unijnym i krajowym działań mających na celu realizację kompleksowej, ukierunkowanej i skutecznej polityki bezpieczeństwa;
- B. mając na uwadze, że warunki bezpieczeństwa w Europie w ostatnich latach uległy drastycznej zmianie z powodu nowych konfliktów i niepokojów społecznych w bezpośrednim sąsiedztwie UE, szybkiego rozwoju nowych technologii oraz postępującej radykalizacji prowadzącej do przemocy i terroryzmu; mając na uwadze, że wiele z obecnych wyzwań w dziedzinie bezpieczeństwa ma charakter transgraniczny i wielosektorowy, wykraczający poza zdolności poszczególnych państw członkowskich do skutecznego zareagowania na nie, a także mając na uwadze, że sytuacja ta wymaga wspólnego podejścia europejskiego;
- C. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie ponoszą wspólną odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa i wolności obywateli europejskich; mając na uwadze, że wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość to cele, które należy realizować równolegle oraz mając na uwadze, że aby osiągnąć wolność i sprawiedliwość, środki bezpieczeństwa należy zawsze opierać na dowodach zgodnie z zasadami konieczności, proporcjonalności i poszanowania praw podstawowych, a także zapewnić ich odpowiednią demokratyczną kontrolę i rozliczalność;
- D. mając na uwadze, że szczególną uwagę należy zwrócić na wspieranie i ochronę wszystkich ofiar przestępstw w UE;
- E. mając na uwadze, że okres obowiązywania strategii bezpieczeństwa wewnętrznego na lata 2010–2014 dobiega końca i w przygotowaniu jest nowa strategia bezpieczeństwa wewnętrznego na okres 2015–2019;
1. z zadowoleniem przyjmuje przygotowywanie nowej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego na nadchodzące cztery lata; zwraca uwagę, że od chwili opracowania obecnej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego pojawiły się nowe zagrożenia bezpieczeństwa i że pojawiają się głosy wzywające do innej reakcji politycznej; przypomina ponadto, że wejście w życie Traktatu z Lizbony zaowocowało włączeniem karty praw podstawowych do prawa Unii; uważa zatem, że obecna strategia bezpieczeństwa wewnętrznego powinna zostać poddana gruntownej ocenie, zaktualizowana i zmieniona;
 2. wyraża przekonanie, że zasadnicze warunki skutecznej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego obejmują szczegółową analizę zagrożeń bezpieczeństwa wymagających rozwiązania, którą powinien przeprowadzić Europol w ścisłej współpracy z innymi właściwymi organami UE oraz państwami członkowskimi;
 3. ubolewa nad faktem, że komunikat Komisji nie zawiera oceny obecnych instrumentów i odnośnej oceny utrzymujących się luk; apeluje do Komisji o pilne przeprowadzenie takiego przeglądu oraz o skupienie działań na właściwym stosowaniu i lepszym wykorzystaniu obowiązujących przepisów i instrumentów, zanim zaproponuje się opracowywanie nowych; szczególnie apeluje do Rady, aby we współpracy z Komisją i z zastosowaniem procedury przewidzianej w art. 70 TFUE dokonała kompleksowej oceny stosowania środków przyjętych w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony;
 4. apeluje, by nowa strategia bezpieczeństwa wewnętrznego miała charakter przyszłościowy i strategiczny oraz była łatwa do przystosowania do zmieniającej się sytuacji, a także skupiała się nie tylko na istniejących, ale również na pojawiających się zagrożeniach bezpieczeństwa i przyjmowała zintegrowane, kompleksowe i holistyczne podejście do priorytetowych kwestii, takich jak bezpieczeństwo cybernetyczne, handel ludźmi i zwalczanie terroryzmu, czy też do wzajemnie powiązanych dziedzin, takich jak zorganizowana przestępczość, pranie brudnych pieniędzy i korupcja;

Środa, 17 grudnia 2014 r.

5. z niepokojem odnotowuje szybki wzrost liczby obywateli UE podróżujących w obszary ogarnięte konfliktem, aby dołączyć do terrorystów, a następnie powrócić na terytorium UE, co stanowi nowy rodzaj zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego UE; zamierza zająć się tą niepokojącą tendencją, stosując wielowymiarowe podejście, obejmujące (i) kompleksowe zajęcie się leżącymi u podstaw czynnikami, takimi jak radykalizacja, nietolerancja i dyskryminacja, poprzez propagowanie tolerancji politycznej i religijnej, rozwijanie spójności społecznej oraz włączenia społecznego, a także ułatwianie reintegracji, (ii) przeanalizowanie zachęcania do popełniania aktów terroryzmu motywowanego ekstremizmem oraz do wyjeżdżania w celu dołączenia do organizacji terrorystycznych i przeciwdziałanie tym czynom, (iii) zapobieganie rekrutacji i angażowaniu się w konflikty, w tym rzeczywistym wyjazdom zagranicznych bojowników do stref objętych konfliktem, a także powstrzymanie tych zjawisk dzięki stosownym ramom prawnym, (iv) spowodowanie przerwania wsparcia finansowego dla organizacji terrorystycznych i osób chcących do nich dołączyć, a także (v) przewidzenie ścigania na mocy prawa w stosownych przypadkach;

6. wskazuje, że zagrożenia bezpieczeństwa stały się bardziej różnorodne, międzynarodowe, wielorakie i asymetryczne, co wymaga bliższej współpracy transgranicznej i między agencjami; wzywa do skuteczniejszej współpracy między państwami członkowskimi w drodze szerszego wykorzystania dostępnych, cennych instrumentów, takich jak wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze, a także sprawniejszej i skuteczniejszej wymiany istotnych danych i informacji, z zachowaniem odpowiednich zabezpieczeń dotyczących ochrony danych i prywatności; w związku z tym podkreśla kapitalne znaczenie szybkiego przyjęcia proponowanej dyrektywy w sprawie ochrony danych, aby zapewnić kompleksowe ramy prawne dotyczące wymiany danych w dziedzinie egzekwowania prawa; wskazuje, że w celu dalszego promowania współpracy operacyjnej między państwami członkowskimi konieczne są dodatkowe środki służące budowaniu zaufania; dlatego popiera wzmocnienie europejskich programów szkolenia i wymiany dla praktyków krajowych w celu dalszego rozpowszechniania kultury europejskiej w dziedzinie egzekwowania prawa;

7. przypomina Radzie Europejskiej o zawartym w art. 222 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej jej zobowiązaniu do prowadzenia regularnych ocen zagrożenia i zwraca się do Komisji o przedstawienie konkretnych propozycji dotyczących najlepszego sposobu wykonania tego obowiązku, poprzez połączenie na szczeblu UE i na szczeblu krajowym obecnie rozproszonych i wąsko ukierunkowanych ocen zagrożenia i ryzyka;

8. wzywa do poszukiwania właściwej równowagi między polityką prewencyjną i środkami represji w celu ochrony wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości; podkreśla ponadto, że środki bezpieczeństwa należy zawsze realizować zgodnie z zasadami praworządności i ochrony praw podstawowych; wzywa w związku z tym Komisję, by przy opracowywaniu i wdrażaniu nowej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego należycie uwzględniła niedawny wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie dyrektywy o zatrzymywaniu danych, na mocy którego wszystkie instrumenty mają być zgodne z zasadami proporcjonalności, konieczności i legalności, a także do uwzględnienia odpowiednich gwarancji rozliczalności i dochodzenia roszczeń na drodze sądowej;

9. wyraża ubolewanie, że strategii bezpieczeństwa wewnętrznego wciąż brakuje właściwego „wymiaru sądowego”; przypomina, że – zgodnie z programem sztokholmskim – należy wzmocnić wzajemne zaufanie poprzez stopniowe rozwijanie europejskiej kultury sądowej opartej na różnorodności systemów i tradycji prawnych w drodze europejskiej współpracy i stanowienia prawa w tym obszarze, a zwłaszcza dzięki rozwijaniu współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych;

10. wskazuje, że kluczowe znaczenie ma właściwe wdrażanie nowej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego, że konieczny jest jasny podział zadań między szczebel unijny a krajowy, oraz że zarówno Parlament Europejski, jak i parlamenty państw członkowskich muszą brać udział w tym procesie monitorowania; zamierza zatem przeprowadzać – w ścisłej współpracy z parlamentami państw członkowskich – regularne monitorowanie właściwego wdrażania strategii bezpieczeństwa wewnętrznego;

11. podkreśla znacznie spójności wewnętrznych i zewnętrznych aspektów bezpieczeństwa; wyraża przekonanie, że należy zmaksymalizować – z pełnym poszanowaniem zasad zapisanych w art. 2, 3, 6 i 21 TUE – synergie między narzędziami wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz wymiarem sprawiedliwości i sprawami wewnętrznymi (WSiSW), w tym jeśli chodzi o wymianę informacji oraz współpracę policyjną i sądową z krajami trzecimi, zwłaszcza poprzez wykorzystywanie porozumień o wzajemnej pomocy prawnej; podkreśla w tym kontekście, że wszystkie właściwe podmioty, w tym Koordynator UE ds. Zwalczenia Terroryzmu oraz koordynator ds. zwalczania handlu ludźmi, powinny ściśle współpracować, uwzględniając aspekty wewnętrzne i zewnętrzne;

Środa, 17 grudnia 2014 r.

12. podkreśla konieczność przewidzenia odpowiednich zasobów finansowych na właściwe wdrożenie środków określonych w strategii bezpieczeństwa wewnętrznego, a zwłaszcza zadbania o to, aby unijne agencje, takie jak Europol i Eurojust, były wystarczająco wyposażone na potrzeby realizacji wyznaczonych im zadań; uznaje w związku z tym ważną rolę, jaką badania i innowacje mogą odgrywać w opracowywaniu narzędzi wspomagających przeciwdziałanie terroryzmowi oraz poważnej i zorganizowanej przestępczości;
 13. podkreśla, że w praktyce strategia bezpieczeństwa wewnętrznego ma również konsekwencje, jeśli chodzi o uszeregowanie działań agencji europejskich i finansowania europejskiego w dziedzinie WSiSW, w której Parlament jest współustawodawcą; pilnie wzywa w związku z tym Radę do należytego uwzględnienia wkładu Parlamentu w nową strategię bezpieczeństwa wewnętrznego, zanim strategia ta zostanie przyjęta;
 14. zamierza dalej opracowywać swoje stanowisko w sprawie priorytetów i działań w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego, również na podstawie oczekiwanego komunikatu Komisji dotyczącego nowej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego, a także nawiązać z Radą i Komisją owocny dialog na temat tej kwestii w duchu Traktatu z Lizbony;
 15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie i parlamentom państw członkowskich.
-